

**Говор предсједавајућег Делегације Парламентарне скупштине БиХ у
Парламентарној скупштини НАТО др Боже Љубића на Rose Roth семинару -
Уводна сесија**

Сарајево, 18. марта 2014.

Даме и господо,

Добро дошли у Сарајево и Босну и Херцеговину

Припала ми је велика част и задовољство што вас могу поздравити и што сам добио пригоду отворити и предсједати првом сесијом 85. Rose-Roth семинара.

Поздрављам све назочне, понајприје цијењене госте представнике изасланства Парламентарне скупштине НАТО-а,

посебно поздрављам Julio Miranda Calha, потпредсједника НАТО Парламентарне скупштине,

такођер, поздрављам сва изасланства, представнике законодавне и извршне власти Босне и Херцеговине

господин Милорада Живковића, предсједатеља Заступничког дома ПС БиХ,

господин Вјекослава Беванду, предсједатеља Вијећа министара БиХ,

предсједницу Владе Републике Српске Жељку Цвијановић,

господин Ранка Кривокапића, предсједника Скупштине Црне Горе

остале панелисте ове прве сесије:

амбасадора Швицарске конфедерације Andre Schallera,

лорда Ashdown-а, предсједника Chathsam House, те све друге цијењене судионика Rose-Rothe семинара

Исто тако, поздрављам вриједни тим Међународног тајништва НАТО ПС и Заједничке службе ПС БиХ као и представнике међународних организација, генерале и остале часнике, представнике невладиног сектора и медија.

Посебно захваљујем Влади Швицарске конфедерације, НАТО Стожеру у БиХ на подршци у организирању овога Rose Roth семинара.

Ово је трећи пут да се Rose Roth семинар одржава у Сарајеву, први је одржан 2004., а други 2009. Године. Тада смо о политичкој ситуацији, демократским досезима, стању економије, еуро-атлантским интеграцијама говорили, чини ми се, с доста оптимизма и резултатима који су БиХ сврставали у земље које споро, али успјешно иду напријед.

У раздобљу од 2004. до 2009. године усвојили смо врло значајан сет закона за сектор обране и сигурности у БиХ за који смо вјеровали да представљају велики корак напријед.

Међутим, што бисмо данас могли казати о позицији Б и Х у процесу еуроатлантских интеграција?

Опћа је оцјена да смо застали на свом путу према овим интеграцијама а ја бих се усудио рећи и да смо блокирани, међутим не ни од кога извана већ системском и институционалном инсуфицијенцијом „даутонске“ Босне и Херцеговине што се показује као немогућност реализације циљева које смо усвојили и обвеза које смо прихватили.

То се негативно одражава како на социјално економске прилике тако и на цјелокупну сигурност и стабилност Државе. Управо ових дана и мјесеци свједочимо ескалацији друштвено-политичке кризе што брине све нас у Б и Х, наше сусједице у регији али и наше пријатеље и јамце „Даутонског мировног споразума“.

Рекох свједочимо ескалацији кризе јер, по мом особном увјерењу, криза је у Босни и Херцеговини перманентно стање од Даутона до данас јер ево већ 18 година,

успркос огромној асистенцији извана, политичкој, финансијској и техничкој Босна и Херцеговина није профункционирала као самоодржив сустав.

Желио бих да у оквиру сесија овог семинара говоримо о проблемима отворено јер први корак за рјешење проблема је његова исправна дефиниција.

Увјерен сам да је функционална и стабилна Босна и Херцеговина чланица НАТО и ЕУ, интерес не само њених грађана и народа већ и увјет регионалне и шире стабилности у Еуропи.

Вјерујем да и даље у Б и Х постоји увјерење код свих релевантних политичких актера да су еуроатлантске интеграције најбоља опција за Босну и Херцеговину на плану њеног међународног повезивања, свјесни такођер да постоје различита стајалишта код представника конститутивних народа о модалитету и динамици, посебице кад је ријеч о НАТО.

Оно што нас ипак у томе ограничава, по моме увјерењу, јест некохерентан уставни и политички сустав и недостатак институционалнога капацитета што за посљедицу има неповјерење у хоризонталној равни између представника конститутивних народа као и неповјерење по вертикалној равни према институцијама. Резултат је застој у реформама и интеграцијама, економска и социјална криза.

Излаз је, унијети нови потицај и нову енергију на реализацији преузетих обвеза тј. када је ријеч о НАТО, ријешити питање „непокретне војне имовине“ и активирати МАП.

Успоредо је нужно приступити корјенитој уставној реформи која ће изједначити права њених конститутивних народа и свих грађана, креирати повјерење у државу и њене институције, креирати самоодржив и функционалан сустав и Босну и Херцеговину учинити респектабилним партнером како у регији тако и у еуроатлантском клубу.

Очекујем да ћемо имати на том путу потпору наших пријатеља и партнера из ЕУ и НАТО а да ће наши пријатељи и партнери изван ових интеграција схватити да су еуроатлантске интеграције на корист Босни и Херцеговини а да не штете никоме.

Свака држава има своје специфичности. Волио бих да те специфичности БиХ наши партнери респектирају.

Не мислим да се снижавају стандарди за БиХ, већ претпостављам један прилагођен приступ, који ће, релаксирати ситуацију и брже водити до циља.

Захваљујем још једном на вашој назочности и доприносу који ћете дати нашем семинару и желим вам угодан боравак у нашој земљи.

Сада позивам Милорада Живковића, предсједатеља Заступничког дома да нам се обрати. (крај)